

[Udenrigsministeren.]

ste Agtpaaivenhed over for de Farer, som kan true en saadan Udvikling og paa ny drage Krigens Ulykker ind over Verden. I Erkendelsen af, at saadanne Farer kan opstaa, ser Regeringen det som en Hovedopgave for dansk Udenrigs- og Forsvarspolitik at skaane vort Land for en mulig fremtidig Krigs Ulykker. Men dette Maal kan kun naas, hvis vi har Viljen og Evnen til at forsvare os.

Det er Regeringens Opfattelse, at vi fortsat maa sætte Kræfterne ind paa at styrke vort Værn. Et nyt Bevis paa Regeringens Vilje dertil er det Forslag om Hjemmeværnets Ordning, som den højtærede Forsvarsminister for nogle Dage siden forelagde her i Tinget.

Jeg tager ikke fejl i, at vore skandinaviske Broderfolk er besjælet af den samme Vilje til Værn om Friheden og nordisk Demokrati. Det forekommer da naturligt, at de skandinaviske Lande, ud fra fælles Ønsker om Frihed og Fred, i Fællesskab søger den bedst mulige Sikkerhed for, at fælles Maal kan naas.

I dette Øjemed vil Regeringen bestrebe sig for, saa vidt det staar til Danmark, at søge gennemført et udvidet Samarbejde mellem Danmark, Norge og Sverige. Uden at ville isolere de nordiske Lande fra den øvrige Verden vil vi tilstræbe et nærmere Fællesskab i Arbejdet for vort fælles Maal: Sikkerhed og Fred.

Formanden: Det ærede Medlem Fru Inger Merete Nordentoft har Ordet for en kort Bemærkning.

Inger Merete Nordentoft: I Tilknytning til, hvad der tidligere er sagt i denne Debat, har jeg et Spørgsmaal at rette til Justitsministeren.

Ved Justitsministerens Beslutning blev forhenværende Forlagsboghandler Bjørn Erichsen den 13. Maj løsladt fra Faarhuslejren, hvor han var hensat til Afsoning af en Straf paa 10 Aars Fængsel, som han var blevet idømt af Byretten den 17. November 1945, og som er blevet stadfæstet af Østre Landsret den 5. Marts 1946. Paa Forsvarens Foranledning var Bjørn Erichsens Sag blevet indbragt for Ankenævnet, som har indstillet til Justitsministeren, at Straffen blev nedsat til Fængsel i 5 Aar. Den højtærede Justitsminister har bifaldet denne Indstilling fra Ankenævnet. Hvis Justitsministeren vilde have benyttet sin Ret til at prøveløslade Bjørn Erichsen, kunde ordinær Prøveløsladelse have fundet Sted

i Begyndelsen af Oktober i Aar. Den højtærede Justitsminister har imidlertid resolveret, at Prøveløsladelsen skulde ske med det samme, og har oven i Købet telefonisk uden om Fængselsmyndighederne beordret Bjørn Erichsens øjeblikkelige Løsladelse fra Faarhuslejren. Jeg anmoder den højtærede Justitsminister om her i Tinget at redegøre for sine Bevæggrunde til denne usædvanlige Mildhed.

Justitsministeren (Busch-Jensen): Ordføreren for det kommunistiske Parti, det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, rettede nogle Bemærkninger til mig i Gaar, som bl. a. tog Sigte paa de Attentater, der i den senere Tid har været foretaget mod Partiets Ejendomme, og det ærede Medlem mente, saadan forstod jeg det, at der ikke var taget med særlig Alvor paa Efterforskningen i de Sager. Nu har det, fra de Overgreb begyndte, været mig magtpaaliggende, at der blev sat al Kraft ind paa at søge dem oplyst. Jeg har den Opfattelse, som jeg tror alle vil dele, at der skal være Ro og Orden her i Landet, og der skal heller ikke begynde en ny Række af politiske Overgreb, som vi kendte dem under Besættelsestiden. De er ikke opklaret alle sammen — det kan have sine særlige Grunde —, men jeg tror, det vil være oplysende, om jeg ganske kort redegør for de Tilfælde, der efter det, der foreligger for mig, er Tale om.

Det første der skete, var i Kolding den 12. Marts 1948, det var en Rudeknusning i den Ejendom, hvor det kommunistiske Parti har Kontor. Gerningsmanden blev paagrebet, det viste sig at være en beruset Person, men han sagde selv, at han ikke var saa fuld, at han ikke var klar over, hvad han foretog sig. Han siger, at Motivet til hans Gerning var politisk, og udtrykker det saadan, at naar Friheden er i Fare, kommer den Slags Ting helt af sig selv.

Det næste skete i Herning i April i Aar. Det var et hold-up hos Kassereren i den kommunistiske Partiafdeling med Anvendelse af Revolver og Masker. Gerningsmændene tog med sig nogle Lister over Partimedlemmerne, som senere er fundet hos dem. De er nemlig taget. Det var tre unge Mennesker paa 18—19 Aar, de har tilstaaet sig skyldige og er fængslet. Sagen imod dem er ikke paadømt endnu. Den ene af dem var et tidligere Medlem af det kommunistiske Parti og er, efter hvad der nu har vist sig, slettet for nogle Aar siden. Men den samme Dag Attentatet skete, havde han henvendt sig paa Partikontoret